

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۰۲/۲۵

صلاح الدین سعیدی

تجارب بد غلامی حاکمیت ها در دوستی!

دوستی و دشمنی باید خط های سرخ خود را داشته باشد و دارد.

دوستی و دشمنی ملت، استقبال، پشتیبانی و یا رد ملت از سیاسیون، سیاستمداران و حاکمیت از خود قواعد و اصول دارند.

اساس آنرا منافع و مصالح و قرار گرفتن درست درین خط ها تعیین میکند.

دین مبین اسلام و اخلاق انسانی به طور عام و مشخص در تمام جوامع بشری این اصول و خط های سرخ را در دوستی و دشمنی ها نیز می شناسد، قبول کرده و به رعایت آن تأکید دارند.

مثلاً مثله کردن دشمن، بی سیرت کردن و گوش و بینی بریدن و بی عفت کردن دشمن، بعد از کشتن ممنوع است.

حاکمیت های افغانستان و تعدادی از حاکم آن در چار دهه اخیر در سطح رسمی در دوستی ها و دشمنی ها با کشور های دیگر موجب و مجری چنان افراط ها و تفریط هایی شده اند که عواقب بس بد آنرا ملت و مردم افغانستان به گوشت و پوست خویش و آنهم بسیار به حالت بد احساس و لمس کرده و میکنند. این افراط و تفریط با روسها / شوروی ها، با ایرانی ها، با امریکائیان و خاصاً با پاکستان کاملاً و به طور آزار دهنده مشهود بود و است. با تعجب زیاد این نوع افراط و تفریط با حکومت عربستان سعودی نیز داریم و داشتیم که قیمت های گزاف به آن پرداخته ایم. جنگیدن جنگ دیگران، آوردن جنگ و غم دیگران به خانه خود نیز عواقب بدی برای ما داشت. نه جنگ با القاعده و نه جنگ با داعش جنگ ما بود و نه است! ما جنگ دیگران را در خط اول جنگیدیم. سهم گیری شان در جنگ خود شان را کمک و منت بر افغان ها تلقی کردند و می کنند و دیپلوماسی ما التماس کنان درین عرصه در دوستی ها افراط می کند. و خط های سرخ را عبور می کنند. در شورای امنیت سازمان ملل متحد در مورد افغانستان تصامیم گرفته می شود، مسؤلین دست اول ما در آن حضور ندارند.

روسیه و دشمن دیرین افغانستان، یعنی پاکستان در مورد افغانستان در مسکو تصامیم می گیرد، اما دیپلوماسی افغانستان ساکت است. بلی دلایل مشخص زیادی در تمام این موارد وجود دارد که رهبران افغان رهبران حکومتی افغانستان در این عرصه با عدم فعالیت، غیر فعال بودن و یا زیاد فعال بودن و افراط، گناه های بزرگ و تخلفات غیر قابل قبول حتی منافی حیثیت این کشور را مرتکب شده اند که حیثیت خود، کشور و مردم را نیز شدیداً صدمه زده اند.

سفیر انگلستان در کابل در ماه های اخیر در تضاد با منافع ملی افغان، در تضاد با موضع رسمی افغانستان تقریباً بی ربط و غیر ضروری اظهارات در مورد خط "دیورند" به نفع پاکستان دارد اما دیپلوماسی ما ساکت است.

اخيراً این حالت و این روش خلاف اصول دیپلماتیک و خلاف اخلاقی در رابطه به مکتب ترکی در کابل و روابط با ترکیه در حالت اقتضای بار خود قرار داد. حالت در حال وقوع است که جداً تأسف بار، خلاف منافع ما و نادرست است.

قراری که آگاهی داریم در کشور دوست و برادر ترکیه، علیه آقای رجب طیب اردوغان رئیس جمهور ترکیه، در حدود بیشتر از یک سال کودتای ناکام نظامی صورت گرفت. حکومت ترکیه مغز متفکر این کودتا را فتح الله گولان (استاد رجب طیب اردوغان) معرفی کرد و جانب ترکی با الحاح از جانب ایالات متحده آمریکا خواست تا ایشان مظنون و متهم (آقای فتح الله گولان) را به دولت ترکیه جهت محاکمه تسلیم بدارند. جانب امریکایی به خواست ترکیه وقعی نگذاشت. اما بعد از الحاح ترکیه جانب امریکایی به جانب ترکی گفت که دلایل اتهام خویش را علیه آقای فتح الله گولان به مراجع عدالت آمریکا ارائه کنند تا بعد از قناعت جانب امریکایی مسأله سپردن مظنون به جانب ترکیه مطرح شود.

این جار و جنجال بین آمریکا و ترکیه تا حال حل نشده است.

در عین حال در ترکیه محاکمات، تعقیب و پیگرد های مشروع و غیر مشروع طرفداران کودتای نظامی در داخل و خارج صورت ادامه دارد. مسلم است و شواهد زیادی نشان می دهند که افراط زیاد در مورد مظنونین و عاملین ممکن کودتای نظامی ناکام در ترکیه صورت گرفته و می گیرد.

درین میان دولت افغانستان بنا بر وابستگی ها و مجبوریت هایی که دارد به خواست حکومت ترکیه لبیک گفت. بر مکتب ترکی در کابل حمله رمبویی صورت گرفت، کار مکتب اخلال شد و دو استاد ترکی این مکتب دو ماه است که به زندان حاکمیت کابل به سر می برند. حال قرار است ایشان به جانب ترکی تسلیم داده شوند.

این تخلف و غیر قابل قبول، لطمه ای به حیثیت جانب افغانی است.

راه های حل:

کار و تصامیم اولی را باید متخصصین فن در تمام این عرصه ها به موقع تنظیم و به مسؤولین سیاسی جهت نهایی سازی، مُمهر و قوت سیاسی گذاشتن و بالاخره عمل تقدیم کنند.

بجا و اداره مکتب که ترکی در کابل بلا تأخیر به جانب حاکمیت ترکی تسلیم داده شود. اگر فردا در ترکیه طرفداران جانب دیگر و حکومت دیگر شد، جانب افغانی باید در توافق به تصمیم ملت ترکی با حکومت جدید کار کند.

دو تن استاد توقیف شده مکتب ترکی در کابل در حالت بدش حق انتخاب و رفتن به کشوری که این دو استاد می خواهند، داده شود. سفارتخانه های کشورهای اروپایی و جهانی در افغانستان، درین عرصه کمک کرده می توانند.

مسأله اخذ تضمین ها از جانب ترکی مبنی بر محاکمه عادلانه نیز یک راه حل است. اما این تصمیم و روش اخیر تضمین تطبیق بدون پیگیری ندارد!

راه حل دیگر اجراء و تدویر محاکمه ایشان به حضور جانب ترکی در افغانستان است، که آنرا از توان جانب کابل بالا می بینم. به هر صورت افراط و تفریط های جانب حاکمیت افغانی قابل قبول نیست و مواضع مردم و ملت را در مورد حاکمیت خودش در تناسب با کارکردها و یا کم کاری های خود باید حاکمیت افغانی در ارتباط مستقیم ببینند!

پایان بی پایان

۲۰۱۸/۲/۲۴